

prima instanță – A. Danilov

dosarul nr. 2ra-1334/13

instanța de apel – L. Bulgac, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Lucia Michiciuc

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Luciei Michiciuc împotriva lui Gheorghe Michiciuc cu privire la partajarea proprietății comune în devălmășie

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către Lucia Michiciuc și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 mai 2012, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 22 februarie 2012 Lucia Michiciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Michiciuc cu privire la partajarea proprietății comune în devălmășie.

În motivarea acțiunii a indicat că se cunoaște cu pârâtul din anul 1997, iar din anul 2008 - până la 16 octombrie 2009, au locuit împreună în căsătorie civilă, pe str. Independenței 44, ap. 34, perioadă în care ambii au dobândit venituri din activitate de muncă, activitate intelectuală și activitate de întreprinzător.

Menționează că la 17 octombrie 2009 a înregistrat căsătoria cu Gheorghe Michiciuc la OSC sector Botanica, Chișinău.

Afirmă că la 19 aprilie 2010 s-a născut fiul comun Gheorghe-Cezar, cerut și mult așteptat de tatăl Gheorghe Michiciuc.

Susține că după înregistrarea oficială a căsătoriei, pârâtul brusc și-a schimbat atitudinea față de ea, având o atitudine necorespunzătoare față de copil. Provoca certuri fără nici un motiv, nu dorea să găsească soluții comune, abandona domiciliul conjugal, aplica forța fizică, astfel, creând o atmosferă de ură și insuportabilă, ceea ce se răsfrângea negativ asupra stării psihice și fizice a fiului.

Indică că deja sunt divorțați.

La fel, susține că proprietatea comună în devălmășie nu poate fi împărțită în baza unui acord dintre ei, fapt ce a generat adresarea în instanța de judecată.

Solicită partajarea proprietății comune în devălmășie, și anume a bunului imobil din str. Calea Ieșilor 63/3, în părți egale, recunoașterea dreptului de proprietate

asupra ½ cotă-parte și obligarea Organul Cadastral de a înregistra cota-parte din imobil conform hotărârii.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 mai 2012 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2012 a fost respins apelul declarat de către Lucia Michiciuc și menținută hotărârea primei instanțe. Totodată, a fost respinsă cererea apelantei cu privire la asigurarea acțiunii. La fel, a fost scutită apelanta de la plata taxei de stat la declararea apelului.

La 30 ianuarie 2013 Lucia Michiciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia în termen legal, casarea deciziei contestate și restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o incorectă și ilegală.

Susține că cererea cu privire la asigurarea acțiunii a fost depusă în condițiile legii.

Consideră că prima instanță n-a judecat toate circumstanțele importante ale cauzei, n-a apreciat corect probele și nici n-a administrat probe anexate la dosar.

Afirmă că instanța nu a luat în considerație solicitarea reclamantei cu privire la ordonarea unei expertize a bunurilor comune.

Menționează că reprezentantul intimatului V. Mardari a solicitat eronat respingerea prin extrasul de la Oficiul Cadastral ca proprietate dobândită până la căsătorie, fără prezentare probelor din data înregistrată 17 decembrie 2007, fiind construcția nefinalizată.

Indică că în ședința de judecată s-a argumentat prin materialele depuse la dosar prin încheierea primei instanțe, prin actele oficiale că ea a fost căsătorită cu pârâtul.

Consideră că la acel moment fiind în căsătorie, are dreptul de folosință asupra acestui imobil, la fel și fiul minor până la împlinirea majoratului.

Mai indică că intimatul neagă și urmărește scopul de a ascunde adevărul și legalitatea extrasului din 17 decembrie 2007 (construcție nefinalizată).

Afirmă că nerecunoașterea dreptului ei de proprietate produce efecte juridice în realizarea scopurilor intimatului și nu în interesul familiei, fiului minor și în exclusivitate moștenitor pe bunurile mobile și imobile ale intimatului.

Intimatul este o persoană influențată și unele bunuri le donează, înstrăinează în mod ilegal fără consimțământul ei, a familiei.

Acțiunile intimatului le consideră ilegale, folosind proprietatea în devălmășie în scopul vieții personale.

Invocă că în instanța de apel au fost anexate 2 cereri la dosar prin care a solicitat examinarea în fond a cauzei și ordonarea expertizei independente în legătură cu împărțirea îmbunătățirii imobilului la ziua de azi.

De asemenea invocă că instanța de apel a negat solicitarea ei, n-a fost studiat motivul pricinii, relevând că este în căsătorie.

Susține că instanța de apel nu a verificat legalitatea hotărârii în întregul ei, după cum prevede art. 373, alin. (4) CPC.

Insistă că decizia instanței de apel este una greșită, cu aplicarea eronată a normelor de drept.

Consideră că este necesar și oportun ca Curtea Supremă de Justiție să interzică intimatului Gheorghe Michiciuc, săvârșirea acțiunilor cu extrasul din

17 decembrie 2007 ce ține de imobilul în litigiu, până la pronunțarea definitivă asupra fondului cauzei.

La fel, invocă că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia aplicată, decizia fiind ilegală.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lucia Michiciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, criticile recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Lucia Michiciuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Lucia Michiciuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul Luciei Michiciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan